II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

ΑΠΟΦΑΣΗ αριθ. 162

της 31ης Μαΐου 1996

για την ερμηνεία του άρθρου 14 παράγραφος 1 και του άρθρου 14β παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου σχετικά με την εφαρμοστέα νομοθεσία στους αποσπασμένους εργαζομένους

(96/554/ΕΚ)

Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ,

Έχοντας υπόψη το άρθρο 81 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί της εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, σύμφωνα με το οποίο χειρίζεται όλα τα διοικητικά θέματα ή τα θέματα ερμηνείας που προκύπτουν από τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και των μεταγενέστερων κανονισμών,

Εκτιμώντας:

ότι η απόφαση αριθ. 128, της 17ης Οκτωβρίου 1985, θα πρέπει να προσαρμοσθεί στα σημερινά δεδομένα·

ότι οι διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 1 και του άρθρου 14β παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 προβλέπουν εξαίρεση από το γενικό κανόνα που θέτει το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή γ) του εν λόγω κανονισμού, προκειμένου να διευκολυνθεί στην πράξη η άσκηση από τον εργαζόμενο του δικαιώματός του της ελεύθερης κυκλοφορίας·

ότι, τόσο για τους εργαζομένους όσο και για τους εργοδότες και τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης, οι διατάξεις αυτές αποσκοπούν στην αποφυγή των διοικητικών επιπλοκών που θα μπορούσαν να προκύψουν από την εφαρμογή του γενικού κανόνα που θέτει το άρθρο 13 παράγραφος 2 στοιχείο α) ή γ) του εν λόγω κανονισμού, εφόσον πρόκειται για περιόδους απασχόλησης σύντομης διάρκειας σε ένα κράτος μέλος ή σε ένα πλοίο υπό σημαία κράτους μέλους άλλου από αυτό, στο οποίο η επιχείρηση έχει την έδρα της ή εγκατάσταση·

ότι το άρθρο 14 παράγραφος 1 και το άρθρο 14β παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, εφόσον είναι εξαιρέσεις, πρέπει να ερμηνεύονται υπό τη στενή τους έννοια·

ότι πρέπει να οριοθετηθεί το πεδίο εφαρμογής τους κατά τρόπο σαφέστερο και για το σκοπό αυτό να καταγραφούν διάφορες περιπτώσεις που ενδέχεται να παρουσιαστούν·

ότι, παρά το γεγονός ότι οι εξαιρέσεις από τους γενικούς κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 13 του εν λόγω κανονισμού επιδέχονται στενή ερμηνεία, θα έπρεπε με σκοπό την απλούστευση να επεκταθεί η εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 1 ή του άρθρου 14β παράγραφος 1 αυτού του κανονισμού στην περίπτωση που ένας εργαζόμενος προσλαμβάνεται στο κράτους μέλος, στο οποίο η επιχείρηση έχει την έδρα της ή κάποια εγκατάσταση με σκοπό να αποσπασθεί στο έδαφος άλλου κράτους μέλους και τούτο προκειμένου να ληφθεί υπόψη η Νομολογία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·

ότι, προς αυτό, ένα από τα αποφαστικά κριτήρια, για την εφαρμογή του άρθρου 14 παράγραφος 1 ή του άρθρου 14β παράγραφος 1 αυτού του ίδιου κανονισμού, είναι η ύπαρξη οργανικού δεσμού μεταξύ της επιχείρησης που προσέλαβε τον εργαζόμενο και αυτού του ιδίου·

ότι η προστασία του εργαζομένου και η ασφάλεια δικαίου, την οποία μπορούν να επικαλεστούν τόσο αυτός ο ίδιος όσο και ο φορέας, στον οποίο υπάγεται, απαιτούν να δίνονται

όλες οι εγγυήσεις όσον αφορά τη διατήρηση του οργανικού δεσμού κατά την περίοδο απόσπασης, και ότι θα έπρεπε, συνεπώς, να περιορισθεί η δυνατότητα που παρέχεται στην περίπτωση αυτή στις επιχειρήσεις που ασκούν κανονικά τη δραστηριότητά τους στο έδαφος του κράτους μέλους, στη νομοθεσία του οποίου εξακολουθεί να υπάγεται ο αποσπασμένος εργαζόμενος·

ότι πρέπει να αποφευχθούν οι καταχρηστικές παρατάσεις της περιόδου απόσπασης λόγω επαναλαμβανόμενων προσωρινών διακοπών·

ότι οι εγγυήσεις όσον αφορά τη διατήρηση του οργανικού δεσμού δεν υφίστανται πλέον στην περίπτωση που ο αποσπασμένος εργαζόμενος τίθεται στη διάθεση τρίτης επιχείρησης·

ότι οι διοικητικές επιπλοκές τις οποίες αποσκοπεί να αποφύγει το άρθρο 14 παράγραφος 1 υφίστανται ούτως ή άλλως, εάν ο εργαζόμενος, που προσλαμβάνεται από μια επιχείρηση εγκατεστημένη σε ένα κράτος μέλος με σκοπό να αποσπασθεί σε άλλο κράτος μέλος, υπαγόταν προηγουμένως στη νομοθεσία ενός τρίτου κράτους μέλους ή μιας τρίτης χώρας και κατά μείζονα λόγο εάν υπαγόταν προηγουμένως στη νομοθεσία του κράτους μέλους στο οποίο αποσπάται· ότι, κατά συνέπεια, θα παραβλεπόταν ο σκοπός του άρθρου 14 παράγραφος 1 και ότι, τηρουμένων των αναλογιών, το ίδιο ισχύει και για το άρθρο 14β παράγραφος 1·

ότι είναι απαραίτητο να πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια της απόσπασης όλοι οι έλεγχοι, κυρίως όσον αφορά την καταβολή των εισφορών και τη διατήρηση του οργανικού δεσμού, ώστε να αποφεύγεται η καταχρηστική εφαρμογή των προαναφερθέντων διατάξεων, καθώς επίσης να εξασφαλίζεται επαρκής ενημέρωση των διοικητικών υπηρεσιών, των εργοδοτών και των εργαζομένων και

ότι, κυρίως, ο εργαζόμενος και ο εργοδότης πρέπει να είναι κατάλληλα ενημερωμένοι για τους όρους υπό τους οποίους ο αποσπασμένος εργαζόμενος εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία της χώρας αποστολής και

Συσκεφθείσα σύμφωνα με το άρθρο 80 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

1. Οι διατάξεις του άρθρου 14 παράγραφος 1 και του άρθρου 14β παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 εφαρμόζονται σε εργαζόμενο, που υπάγεται στη νομοθεσία ενός κράτους μέλους (κράτος αποστολής) από το γεγονός της άσκησης μισθωτής δραστηριότητας προς όφελος μιας επιχείρησης και ο οποίος αποστέλλεται από την επιχείρηση αυτή σε άλλο κράτος μέλος (κράτος απασχόλησης), προκειμένου να εκτελέσει εκεί εργασία για λογαριασμό της επιχείρησης αυτής.

   Η εργασία θα θεωρείται ότι εκτελείται για λογαριασμό της επιχείρησης του κράτους αποστολής, εφόσον αποδεικνύεται, ότι η εργασία αυτή πραγματοποιείται για την επιχείρηση αυτή και εφόσον υφίσταται οργανικός δεσμός μεταξύ του εργαζομένου και της επιχείρησης που τον απέσπασε.

   Προκειμένου να αποδειχθεί εάν υφίσταται τέτοιος οργανικός δεσμός και εάν εξακολουθεί να υπάρχει η σχέση εξάρτησης του εργαζομένου στην επιχείρηση αποστολής, πρέπει να ληφθεί υπόψη μια σειρά από στοιχεία και, κυρίως, η ευθύνη σχετικά με την πρόσληψη, τη σύμβαση εργασίας, την απόλυση και τον προσδιορισμό της φύσης της εργασίας.

2. Στο πλαίσιο των διατάξεων των προβλεπόμενων στο σημείο 1 της παρούσας απόφασης, τα προαναφερόμενα άρθρα 14 παράγραφος 1 και 14β παράγραφος 1 εξακολουθούν να ισχύουν υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

   α) *απόσπαση του συνήθους προσωπικού*

   εφόσον ο εργαζόμενος, που έχει αποσπασθεί από την επιχείρηση κράτους αποστολής σε μια επιχείρηση του κράτους απασχόλησης, αποσπάται επίσης σε μία ή περισσότερες άλλες επιχειρήσεις του ίδιου κράτους απασχόλησης, στο μέτρο, ωστόσο, που ο εργαζόμενος εξακολουθεί να εκτελεί την εργασία του για λογαριασμό της επιχείρησης που τον απέσπασε.

   Τέτοια περίπτωση μπορεί να είναι, ιδιαίτερα, εάν η επιχείρηση έχει αποσπάσει τον εργαζόμενο σε ένα κράτος μέλος προκειμένου να εκτελέσει εκεί εργασία διαδοχικά ή ταυτόχρονα σε δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις που είναι εγκατεστημένες στο ίδιο κράτος μέλος·

   β) *απόσπαση του προσωπικού που προσλαμβάνεται με σκοπό να αποσπασθεί*

   όταν ο εργαζόμενος που υπάγεται στη νομοθεσία ενός κράτους μέλους, βάσει των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, προσλαμβάνεται σ' αυτό το κράτος μέλος στο οποίο η επιχείρηση έχει την έδρα της ή κάποια εγκατάστασή της, με σκοπό να αποσπασθεί για λογαριασμό της, είτε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους είτε σε πλοίο υπό σημαία άλλου κράτους μέλους, υπό τον όρο:

   i) ότι υφίσταται οργανικός δεσμός μεταξύ αυτής της επιχείρησης και του εργαζομένου κατά την περίοδο της απόσπασής του

   και

   ii) ότι αυτή η επιχείρηση ασκεί κανονικά τη δραστηριότητά της στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους, δηλαδή:

   — στην περίπτωση μιας επιχείρησης, της οποίας η δραστηριότητα συνίσταται στο να θέτει προσωρινά προσωπικό στη διάθεση άλλων επιχειρήσεων, ότι η επιχείρηση αυτή θέτει, συνήθως, προσωπικό στη διάθεση χρηστών, που είναι εγκατεστημένοι στο έδαφος αυτού του κράτους μέλους, με σκοπό να απασχοληθεί εκεί και

   — στις άλλες περιπτώσεις, ότι η επιχείρηση ασκεί ουσιώδεις δραστηριότητες στο έδαφος του πρώτου κράτους μέλους, όπου και απασχολεί, συνήθως, το προσωπικό της·

γ) η προσωρινή διακοπή των δραστηριοτήτων του εργαζομένου στην επιχείρηση του κράτους απασχόλησης δεν συνιστά διακοπή της απόσπασης, κατά την έννοια του άρθρου 14 παράγραφος 1 και του άρθρου 14β παράγραφος 1.

3. Οι διατάξεις των προαναφερόμενων άρθρων 14 παράγραφος 1 ή 14β παράγραφος 1 δεν εφαρμόζονται ή παύουν να εφαρμόζονται κυρίως:

α) εάν η επιχείρηση, στην οποία έχει αποσπασθεί ο εργαζόμενος τον θέσει στη διάθεση άλλης επιχείρησης του κράτους μέλους, στο οποίο είναι εγκατεστημένη·

β) εάν ο εργαζόμενος που είναι αποσπασμένος σε ένα κράτος μέλος τεθεί στη διάθεση επιχείρησης εγκατεστημένης σε άλλο κράτος μέλος και

γ) εάν ο εργαζόμενος προσλαμβάνεται σε ένα κράτος μέλος με σκοπό να αποσταλεί από μία επιχείρηση εγκατεστημένη σε δεύτερο κράτος μέλος σε επιχείρηση τρίτου κράτους μέλους.

4. α) Ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, στη νομοθεσία του οποίου ο ενδιαφερόμενος εξακολουθεί να υπάγεται, βάσει του άρθρου 14 παράγραφος 1 και του άρθρου 14β παράγραφος 1, στις περιπτώσεις στις οποίες αναφέρεται η παρούσα απόφαση, ενημερώνει δεόντως τους ενδιαφερομένους εργοδότη και εργαζόμενο σχετικά με τις προϋποθέσεις, υπό τις οποίες ο αποσπασμένος εργαζόμενος εξακολουθεί να υπάγεται στη νομοθεσία αυτού του κράτους μέλους. Ο εργοδότης είναι έτσι ενήμερος για τη δυνατότητα άσκησης ελέγχου καθόλη την περίοδο της απόσπασης, προκειμένου να διαπιστώνεται, ότι αυτή δεν έχει λήξει. Οι έλεγχοι αυτοί μπορεί να αφορούν, κυρίως, την καταβολή των εισφορών και τη διατήρηση του οργανικού δεσμού·

β) επιπροσθέτως, ο αποσπασμένος εργαζόμενος καθώς και ο εργοδότης του ενημερώνουν τον αρμόδιο φορέα του κράτους αποστολής για κάθε τροποποίηση που επέρχεται κατά τη διάρκεια της απόσπασης, κυρίως:

— εάν η ζητηθείσα απόσπαση δεν πραγματοποιήθηκε τελικά ή εάν η ζητηθείσα παράταση της απόσπασης δεν έλαβε χώρα,

— εάν η δραστηριότητα διακόπτεται σε περίπτωση άλλη από αυτή που προβλέπει η παράγραφος 2 στοιχείο γ) της παρούσας απόφασης,

— εάν ο αποσπασμένος εργαζόμενος έχει τοποθετηθεί από τον εργοδότη του σε άλλη επιχείρηση του κράτους αποστολής, ιδίως, σε περίπτωση συγχώνευσης ή μεταφοράς επιχείρησης·

γ) ο αρμόδιος φορέας του κράτους αποστολής κοινοποιεί στο φορέα του κράτους απασχόλησης όπου τούτο απαιτείται και μετά από αίτηση του τελευταίου τις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο β) της παρούσας παραγράφου·

δ) οι αρμόδιοι φορείς του κράτους αποστολής και του κράτους απασχόλησης συνεργάζονται για την υλοποίηση των προαναφερόμενων ελέγχων, καθώς και εάν υπάρχει αμφιβολία, για το κατά πόσον θα πρέπει να εφαρμόζεται το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχεία α) ή β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

5. Η παρούσα απόφαση, που αντικαθιστά την απόφαση αριθ. 128, της 17ης Οκτωβρίου 1985, ισχύει από την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

G. MICCIO

Πρόεδρος της Διοικητικής Επιτροπής